

עלון מס' 274
י"ג אב ה'תשע"ג

ואתחנן

"ובקשתם
משם ומצאת... כי
תדרשנו בכל לבבך
ובכל נפשך"
אם באמת ובתמים
חפצים הם למצוא
את ה', עליהם לתקן
קודם את כל לבם
ונפשם פנימה.
מתוך 'ומתוק האור'

לבחר התענוגים,
האלהות...
רבי יעקב לפולנא

"ואהבת את ה'
א-לוהך"
כל אחד מאיתנו
יבדוק היכן הוא
נמצא...
דהיינו לאן הוא
נמשך יותר
לשיעור תורה או
לארוחת צהרים,
היכן הוא אוהב
להיות יותר
בכנרת או בים
התלמוד..
מתוך 'ובחרת בחיים'

הדלקת הנר; 19:27
יציאת השבת; 20:2

חומרי בניין וקרימיקה
אדירם
סניף צומת ראם
08-8602602

להי"י

"מחודדין בפיר"

שיהיו דברי תורה

"היטיבו כָּל אֲשֶׁר דִּבְרוּ"

אותו רב, הסביר, שאחת הסיבות העיקריות המטלטלות כיום את שלום הבית מתבטאת בחוסר ההערכה של בני הזוג זה אל זה. אלא שהבעיה אינה מתחילה בכך. הגורם העיקרי למריבות הוא שהאיש, וכן האישה, אינם מעריכים את... עצמם, את כוחותיהם וכישוריהם, וכשאדם נמצא במשבר אימון שכזה כלפי עצמו, הוא גם לא יעריך את זולתו. ברגע שהאדם מרגיש את עצמו במצב מרומם, ומכיר את הכשרונות וההישגים אליהם הגיע, ישתפר בהדרגה מצב הרוח שלו, ואז ייקל עליו להעריך ולכבד אנשים אחרים.

אם היה לנו מושג איזו השפעה יש למילה "אחת" היוצאת מפינו, לחיוך "אחד" הנראה על פנינו, היינו מעניקים לאירועי החיים התייחסות שונה לחלוטין.

אחד האברכים ברמת אלחנן: בוקר אחר, לאחר תפילת שחרית, ניגש אלי אחד הרבנים הידועים בבני ברק, המתעסק בענייני שלום בית, ואמר: "יישר כוח גדול מגיע לך על הצלחתך להשכין שלום בבית פלוני. מה שאני לא הצלחתי לעשות במשך זמן רב למרות הניסיון שהצטבר אצלי וההתמחות הגדולה שיש לי בעניינים אלה, עשית אתה במילה אחת."

הכלל הוא שכאשר יש לאדם "אור בעיניים" - הולך האור הזה ומתפשט על כל סביבותיו, ואז תהיה לו אפשרות להאיר פנים לאשתו ולילדיו, להתייחס אליהם כראוי, ולהרגיש שאכן ביתו הוא המקום הטוב ביותר עלי אדמות.

**מילה טובה
יכולה לבנות
בן אדם..**

האברך היה בטוח בכל מאת האחוזים שהרב טעה בכתובת, וניגש אל האדם הלא נכון: "הייתי שמח מאוד לקבל את השבחים הללו, אולם צר לי להודיע לך שאין לי כל מושג על מה אתה מדבר.. מעודי לא התעסקתי בהשכנת שלום בית, בוודאי לא בשבת

"זה מה שפעלת במחמאה שאמרת באוזניו של האבא על אודות בנו", סיים הרב ההוא; "גם הוא ידע שיש לו בן מצוין, אבל כששמע את זה מאדם אחר, שלכאורה אין לו כל אינטרס מיוחד לומר זאת, עלו "המניות" שלו בעיני עצמו, וכשחזר אחר כך הביתה הביט על רעייתו ועל הסובב אותו ב"אור אחר" לחלוטין, עד שהיה לו העוז לבוא ולהכריז: "כל הבעיות נגמרו". אנחנו חוזרים לחיים רגילים, כבימים כתיקונם". והכל בזכות מילה שהוציא האברך, "ללא כוונה". לא יאומן. ובאמת, מה איכפת לנו לפרגן ולפזר שבחים על ימין ועל שמאל, במיוחד אם זה מגיע, גם אם לא מדובר בבעיות קריטיות כמו שלום בית. פעמים רבות קורה, וזה קורה לכולנו, שאדם מצוי במצב רוח קודר, ולא משנה כלל מאיזו סיבה, והנה מגיע מולו חבר ומשבח בפניו את בנו או מעניק לו כל "מחמאה" מסוג אחר. האדם הזה, שעד "לפני רגע" היה כל כולו מושפל, שבור וכא רוח, יהפוך את עורו ויהיה לאדם "המאושר" ביותר בעולם.

האחרונה, וברור לי שיש כאן טעות בכתובת". אבל הרב בשלו, נשאר על עמדו, וממשיך לדבוק בגרסתו, שרק בזכותך חזר השלום אל הבית, לאחר תקופה ארוכה מאוד של מריבות ותככים.

"אבוא ואספר לך מה היה, ותדע את "גודל השכר" שיש לך בשמים. בזכות מילה אחת שהוצאת מפיק".

"נכון שלפני כמה ימים", שאל הרב, "נתקלת בבן ישיבה ששקד על תלמודו בהיכל בית המדרש בהתמדה רבה, ואתה לא התעצלת אלא באת לאביו של אותו בחור וטפחת לו על כתפיו תוך כדי נתינת מחמאה אישית בנוסה "אה, איזה בן יש לך"! איזה מתמיד! אשריהם להורים שגידלו בן שכזה..."

שניות ארוכות לקח לאברך כדי להודות "באשמה" ולהיזכר שאכן עשה את הדברים המיוחסים לו.

"ובכן, דע לך, ידידי, שה"מחמאה הקטנה" הזו שלא לקחה לך יותר מכמה שניות, החזירה את השלום המיוחל לביתו של אבי הבן, ובלי שהתכוונת לכך זכית לקיים את אחת המצוות "הגדולות" ביותר בתורה, השכנת שלום בין איש לאשתו", אמר הרב.

אז למה כל כך קשה לנו להוציא מילה טובה מהפה?

מתוך 'טובך יביעו'

זכות הלימוד בעלון לעילוי נשמת שאול מאיר בן ר' חיים בהגלי ז"ל

פינת ההלכה

הרב דב ניסים שליט"א,
ראש כולל "פורת יוסף"

אימתי אין שייך כיבוד אב ואם

אין שייך מצות כיבוד אב ואם

בדבר שאינו לצורך תועלתם והנאתם, כגון שאומרים לו קנה בית פלוני או אל תקנה בית פלוני, ואינו חייב לשמוע לקולם. אך אם יגרם להם צער גדול אם לא ישמע להם, ואין לו צורך גדול בדבר, ישמע לקולם. ולפיכך:

א. מותר לתרום כלייה לחולה אף אם הוריו מתנגדים לכך. ומן הנכון שיפציר בהוריו על ידי רבנים לתת את הסכמתם לכך.

ב. בן הרוצה לשאת אישה כשרה וצנועה או בת הרוצה להינשא לאיש ירא שמיים והוריהם מתנגדים לכך, מפני שאינו מוצא חן בעיניהם או אינו מבני עדתם, אינו חייב לשמוע לקולם. ומכל מקום יעשה זאת במתינות ובעצת חכם, כיוון שלעיתים ההורים שרוצים בטובת ילדיהם ויש להם ניסיון חיים, מבחינים טוב יותר באופיו של בן הזוג המיועד.

ג. מי שרוצה להינשא והוריו מתנגדים לכך כיוון שהם חולים ורוצים שהילדים ישרתו אותם או יעזרו להם במסחרם, אין צריך לשמוע לקולם.

ד. הורים שגרים בחו"ל ומתנגדים שילדיהם יעלו לארץ ישראל, לא ישמעו להם. וכל שכן אם הילדים זכו כבר להתיישב בארץ ישראל והוריהם רוצים שירדו לחו"ל, אין לשמוע להם.

ה. מי שרוצה לגדל את זקנו והוריו מתנגדים לכך, אינו חייב לשמוע להם. ומן הנכון שיפציר בהוריו על ידי רבנים לתת את הסכמתם לכך.

ו. מי שרוצה להתפלל בבית הכנסת שמתפללים שם יותר במתינות ובכוונה או שמקפידים שלא לשוחח בבית הכנסת והוריו רוצים שיתפלל בבית הכנסת שהם מתפללים בו, אין צריך לשמוע להם.

כאשר יתפלל האדם אל הקב"ה על צרכיו, לא יהיה כוונתו שיתן לו עושר וכבוד וכל הדברים שהוא צריך להנאת גופו, רק שיתן לו הקב"ה את מבוקשו כדי שיזכה לעבוד את השי"ת בתורה ומצוות.

וכאשר מבקש מהקב"ה על חייו, יבקש ממנו חיים כדי לעובדו בלבב שלם, ואם מכוון להנאת גופו הרי זו תועבה רחמנא ליצלן.

כף החיים זצ"ל

”והישיבת אל לְבָבְךָ”

קודם שאדם אוכל ושותה, יש לו שני לנכות. לאחר שאכל ושתה אין לו אלא לב אחד.

הרבי מקוצק זצ"ל: לפני שהוא אכל הוא חש גם את רעבונו וגם את רעבון העני. לאחר שאכל אינו חש אלא את עצמו.. כבר מוצב הוא בעולם אחר...

מתוך 'הגדת'

בדרך הטבע אין אפשרות להישאר בריא!

שמעתי מיהודי שהיה טייס בחיל האוויר: בכל פעם שמטוס נוחת, על הטייס להגיש רשימת תקלות. במטוס ישנם כל כך הרבה חלקים, שמשהו חייב להתקלקל בו, ואם לא היו בודקים ומתקנים בכל נחיתה, המטוס לא היה מתקיים. לכן, כל פעם שמטוס נוחת מגיע צוות שלם לבדוק ולתקן את הדרוש תיקון.

כך הוא גם גוף האדם. אם היו מזינים לתוך מחשב את כל חלקי הגוף וכל האפשרויות של המחלות הקיימות בעולם, המחשב היה מודיע חד משמעית כי אין שום אפשרות טבעית שאדם יהיה אפילו רגע אחד.

זהו הפשט הפשוט במילים "אשר יצר את האדם בחכמה וברא בו נקבים נקבים חלולים חלולים... אי אפשר להתקיים ולעמוד לפניך". אם חלק אחד חלילה היה מתקלקל לא הייתה אפשרות לחיות.

אין מהלך טבעי ששומר עלינו בריאים, אלא "רופא כל בשר ומפליא לעשות". ה' שומר עלינו כל הזמן שנהיה בריאים. אין הכוונה שה' אינו עושה נפלאות בעת שאנו חולים. ברור שזה כך! אבל גם בכדי שנמשיך להתקיים ולהיות בריאים נצרכת שמירה מיוחדת של הקב"ה.

עצם העובדה שברא הקב"ה את גוף האדם כל כך מסובך, מלמדת אותנו שהבריאות היא ברית מיוחדת. לא צריך להיות חולה כדי להבין שהשי"ת מקיים את האדם באופן אישי.

שמעתי פעם מפרופסור גדול שאמר: 'אני מכיר את כל סוגי המחלות, וכשאני רואה אנשים ברחוב, אינני מבין כיצד הם חיים...' לכן ברכה זו היא הנאמרת ביותר, מדי כמה שעות, כי היא המקיימת אותנו, והיא השומרת עלינו שנהיה בריאים. היא אינה מרפאת אותנו. מה שמרפא אותנו זו ברכת "רפאנו", אמירת פרקי תהלים, או יום תפילה. אך מה ששומר עלינו בריאים הוא שמדי פעם אנו מברכים "רופא כל בשר".

אדם שהוא בריא - זו נשיקה מהבורא יתברך, ומדי כמה שעות עלינו לומר את הברכה כדי להיזכר כיצד אנו חיים..

מתוך 'תפארת שמשון'

אם יחלה ח"ו האדם כתוצאה מאי שמירת בריאותו מחמת התמדה מופרזת, עלול לקצר ימיו חיי משבעים שנותיו, והריהו עתיד ליתן את הדין על כך !!

ספר "חפץ חיים"

”וְנִשְׁמַרְתֶּם מְאֹד לְנַפְשׁוֹתֵיכֶם”

לפני כעשרים שנה ארע אסון בבני ברק... אמא ושלשת ילדיה נהרגו בתאונת דרכים.. נערכה אסיפת התעוררות.. רבי ניסים קרליץ שליט"א דיבר שם דברי התעוררות אודות החובה המוטלת על כל אחד מאיתנו לציית לחוקי התנועה. בתוך דבריו אמר: אם אנחנו, הרבנים, היינו קובעים את חוקי התנועה, היינו מחמירים עוד יותר.. ולכל הפחות צריכים לשמור את חוקי התנועה הקיימים.